

EUROPESE REKENKAMER

JAARLIJKS
ACTIVITEITENVERSLAG

20
07

JAARLIJKS ACTIVITEITENVERSLAG 2007

EUROPESE REKENKAMER

***Europe Direct helpt u antwoord te vinden op uw
vragen over de Europese Unie***

**Gratis nummer (*):
00 800 6 7 8 9 10 11**

(*) Als u mobiel of in een telefooncel of hotel belt, hebt u misschien geen toegang tot gratis nummers of kunnen kosten worden aangerekend.

Meer gegevens over de Europese Unie vindt u op internet
via de Europaserver (<http://europa.eu>).

Bibliografische gegevens bevinden zich aan het einde van deze publicatie.

Luxemburg: Bureau voor officiële publicaties der Europese Gemeenschappen, 2008

ISBN 978-92-9207-015-1

© Europese Gemeenschappen, 2008
Overneming met bronvermelding toegestaan.

Printed in Belgium

GEDRUKT OP CHLOORVRIJ GEBLEEKT PAPIER

INDEX

4-5	VOORWOORD VAN DE PRESIDENT
6-7	TAAKOMSCHRIJVING, VISIE, WAARDEN EN STRATEGISCHE DOELSTELLINGEN
8-13	ROL EN WERK VAN DE REKENKAMER
14-17	BESTUUR EN ORGANISATIE
18-25	OVERZICHT VAN CONTROLEVERSLAGEN EN ADVIEZEN
26-27	FOLLOW-UP EN IMPACT
28-29	STANDPUNT VAN DE REKENKAMER
30-35	HET WERK VAN DE REKENKAMER IN 2007 EN DAARNA
36-37	INTERNATIONALE SAMENWERKING
38-43	PERSONELE MIDDELEN
44-45	FINANCIËLE INFORMATIE

VOORWOORD VAN DE PRESIDENT

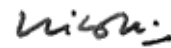
De Rekenkamer dicht bij de EU-burgers te brengen is één van onze hoofddoelstellingen en maakt deel uit van onze taak, de transparantie en afrekenbaarheid te bevorderen. Het is mij dan ook een genoegen, u het eerste jaarlijks activiteitenverslag van de Europese Rekenkamer te presenteren. Het biedt een overzicht met betrekking tot de Rekenkamer, en rapporteert over haar activiteiten in 2007, een jaar waarin zij haar dertigjarig bestaan vierde als extern controleur van de EU die zich ten dienste stelt van de verbetering van het financieel beheer en zich ervoor inzet, te fungeren als onafhankelijk bewaker van de financiële belangen van haar burgers.

Haar voornaamste bijdrage levert de Rekenkamer door middel van controles en verslagen, die de gecontroleerde helpen bij het verbeteren van het financieel beheer en voor de kwijtingsautoriteit (het Europees Parlement en de Raad) een hulpmiddel zijn bij het toezicht op de uitvoering van de EU-begroting. Dit verslag geeft een overzicht van in 2007 gepubliceerde controleverslagen. Het brengt de belangrijkste conclusies onder de aandacht die werden bekendgemaakt inzake de uitvoering van de EU-begroting 2006 en het financieel beheer van EU-middelen.

De Rekenkamer rapporteert niet alleen over het in het verleden gevoerde financieel beheer, ook levert zij een actieve bijdrage aan het financiële controlekader van de EU. 2007 was een belangrijk jaar voor het beheer van de EU-middelen. Het onderdeel „Standpunt van de Rekenkamer” bevat een beknopte weergave van de mening van de Rekenkamer over belangrijke ontwikkelingen met betrekking tot de verantwoordingsplicht van de lidstaten en de bijdrage van de Rekenkamer aan de openbare raadpleging inzake de door de Europese Commissie in gang gezette begrotingshervorming.

Geen van de door de Rekenkamer in 2007 verwezenlijkte resultaten had kunnen worden bereikt zonder de inzet, de vaardigheden en bekwaamheid van haar 850 personeelsleden. Zij vormen de grootste troef van een vooruitziende organisatie die streeft naar voortdurende verbetering. Dit eerste jaarlijks activiteitenverslag bevat bijzonderheden over het hervormingsproces van de Rekenkamer dat in 2006 startte met een „self assessment”. In 2007 werd vooruitgang geboekt met de tenuitvoerlegging van het daaruit resulterende actieplan en aan het eind van dat jaar werd een „peer review” gestart onder leiding van een team van controleurs van de nationale controle-instanties van Noorwegen, Canada, Oostenrijk en Portugal. Een van de eerste resultaten van dit hervormingsproces was de hiernavolgende verklaring van de taakomschrijving, visie, waarden en strategische doelstellingen, die de activiteiten zullen aansturen waarvan we de komende jaren graag verslag zullen doen.

Naar ik hoop zult u ons eerste jaarlijks activiteitenverslag met genoeg lezen en nuttig bevinden.

Vítor Manuel da Silva Caldeira
President

TAAKOMSCHRIJVING, VISIE, WAARDEN EN STRATEGISCHE DOELSTELLINGEN

TAAKOMSCHRIJVING

De Europese Rekenkamer is de EU-instelling die bij het Verdrag is opgericht om de EU-financiën te controleren. Als extern controleur van de EU draagt zij bij tot de verbetering van het financieel beheer van de EU en treedt zij op als onafhankelijk hoedster van de financiële belangen van de burgers van de Unie.

VISIE

Een onafhankelijke en dynamische Rekenkamer die wordt erkend om haar integriteit en onpartijdigheid, en gerespecteerd om haar professionaliteit en de kwaliteit en impact van haar werk, en die belanghebbenden essentiële ondersteuning biedt bij het verbeteren van het beheer van de EU-financiën.

WAARDEN

Onafhankelijkheid, integriteit & onpartijdigheid

Onafhankelijkheid, integriteit en onpartijdigheid voor de instelling, haar leden en personeel.

Belanghebbenden een adequate output leveren zonder instructies te vragen of toe te geven aan enige externe druk.

Professionaliteit

Hoog houden van voorbeeldige standaarden in elk professioneel opzicht.

Betrokkenheid bij de ontwikkeling op het gebied van de controle van de openbare financiën in de EU en wereldwijd.

Toegevoegde waarde

Uitbrengen van relevante, goed getimede en hoogwaardige verslagen die gebaseerd zijn op degelijke bevindingen en bewijs, aansluiten bij hetgeen de belanghebbenden bezighoudt en een krachtige, gezaghebbende boodschap overbrengen.

Bijdragen aan wezenlijke verbetering van EU-beheer en verbeterde verantwoording van het beheer van de EU-middelen.

Excellentie & efficiëntie

Tonen van waardering voor individuele personen, ontwikkelen van talent en belonen van prestaties.

Waarborgen van doeltreffende communicatie ter bevordering van de teamgeest.

Optimaliseren van de efficiëntie in alle aspecten van het werk.

STRATEGISCHE DOELSTELLINGEN

De Europese Rekenkamer heeft zich de volgende strategische doelen gesteld ter vervulling van haar taak:

Professionaliteit

Degelijke methodologie, passende controlestrategie, ontwikkeling van de praktijk van de controle van de openbare financiën, gemeenschappelijke controlestandaarden en controlecriteria met betrekking tot de EU-middelen, samenwerking met de HCl's van de EU, doeltreffend „communautair controlekader“.

Output

Selectie van geschikte controletema's, tijdigheid, helderheid en leesbaarheid van verslagen, kwaliteit van doelmatigheidscontroles, vergroting van de impact van haar controles.

Belanghebbenden

Intensiveren van de betrekkingen met de gecontroleerden om meer inzicht te verkrijgen in het controleproces en om tot een bredere aanvaarding van de controleresultaten te komen; uitbouwen van de contacten met het Europees Parlement en de Raad als begrotings- en kwijtingsautoriteiten; doeltreffende communicatie met EU-burgers.

Leren & groei

Leren van de „peer review“ om de organisatie, methoden, processen en output van de instelling te versterken en ontwikkelen en voor een optimale efficiëntie te zorgen; implementeren van een doeltreffend en dynamisch personeelsbeleid; hoogwaardige beroepsopleiding; verbeteren van de infrastructuur; implementeren van IT-beleid.

ROL EN WERK VAN DE REKENKAMER

WELKE ROL SPEELT DE REKENKAMER?

De Europese Unie heeft een begroting van ongeveer 120 miljard euro, circa 1 % van het bruto nationaal inkomen (BNI) van haar 27 lidstaten. In vergelijking met de nationale begrotingen gaat het om een klein aandeel. Voor sommige lidstaten spelen middelen van de EU echter een belangrijke rol bij de financiering van overheidsactiviteiten en het totale bedrag benadert of is gelijk aan het BNI van sommige landen, dit geldt bijvoorbeeld voor Roemenië. De begroting is in de loop der tijd veranderd qua samenstelling en kent als hoofdbestanddelen landbouw en cohesiebeleid (zie [tekstvak 1](#)).

De begroting wordt jaarlijks vastgesteld — binnen zevenjarige financiële kaders — door de Raad, te weten vertegenwoordigers van de lidstaten, en het rechtstreeks gekozen Europees Parlement. De Europese Commissie stelt de begroting voor en is tevens verantwoordelijk voor de uitvoering ervan. Een niet onaanzienlijk deel — dat met name de landbouw- en cohesie-uitgaven betreft — wordt uitgevoerd in samenwerking met de lidstaten. Afhankelijk van de uitgavenprogramma's kunnen de nationale overheden verantwoordelijk zijn voor het vaststellen van uitgavenstrategieën, het selecteren van begunstigden en projecten en het verrichten van betalingen. Een specifiek kenmerk van de communautaire uitgaven is het hoge percentage betalingen dat is gebaseerd op aanvragen die door de begunstigden zelf worden ingediend, hetzij landbouwers, hetzij projectbeheerders in de gehele Unie.

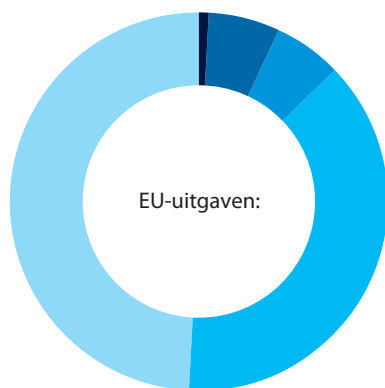
TEKSTVAK 1 — WAARAAN BESTEEDT DE EU HAAR GELD?

De EU-begroting wordt gefinancierd uit de financiële bijdragen van de lidstaten (grotendeels op basis van het nationale BNI) alsmede douanerechten en landbouwheffingen. De EU-begroting is in hoge mate op andere zaken gericht dan de nationale begrotingen, hetgeen ten dele te maken heeft met de verschillen in verantwoordelijkheden. Zo is de Unie niet verantwoordelijk voor socialezekerheidsstelsels, waaraan doorgaans een groot deel van de nationale uitgaven wordt besteed.

Sinds de jaren zestig hebben de landbouwuitgaven — doorgaans in de vorm van betalingen aan landbouwers in de gehele Unie — het leeuwendeel van de begroting uitgemaakt, al neemt dit aandeel thans af. In 2008 was iets minder dan de helft van de begroting bestemd voor de instandhouding en het beheer van de natuurlijke hulpbronnen, hoofdzakelijk landbouw en plattelandsontwikkeling.

Vanaf de jaren tachtig werd een belangrijk deel van de uitgaven bestemd voor cohesie — dat wil zeggen regionale en sociale ontwikkeling — waarbij allerlei projecten werden gefinancierd, variërend van wegenbouw in Slowakije tot cursussen voor werklozen in Denemarken. In 2008 wordt voor de uitgaven aan duurzame groei, waarvan het overgrote deel naar cohesie gaat, 38 % van de begroting uitgetrokken. Deze rubriek omvat ook een groot deel van de op onderzoek gerichte EU-middelen.

Bovendien besteedt de EU aanzienlijke bedragen aan ontwikkelingshulp en humanitaire hulp, alsmede aan ondersteuning van landen die dichtbij de Unie liggen of landen die kandidaat zijn om toe te treden. Circa 6 % van de begroting is nodig voor de financiering van de administratie van de communautaire instellingen.

Burgerschap, vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid

De Europese Unie als mondiale partner

Administratie

Cohesie — Duurzame groei

Landbouw — Instandhouding en beheer van natuurlijke hulpbronnen

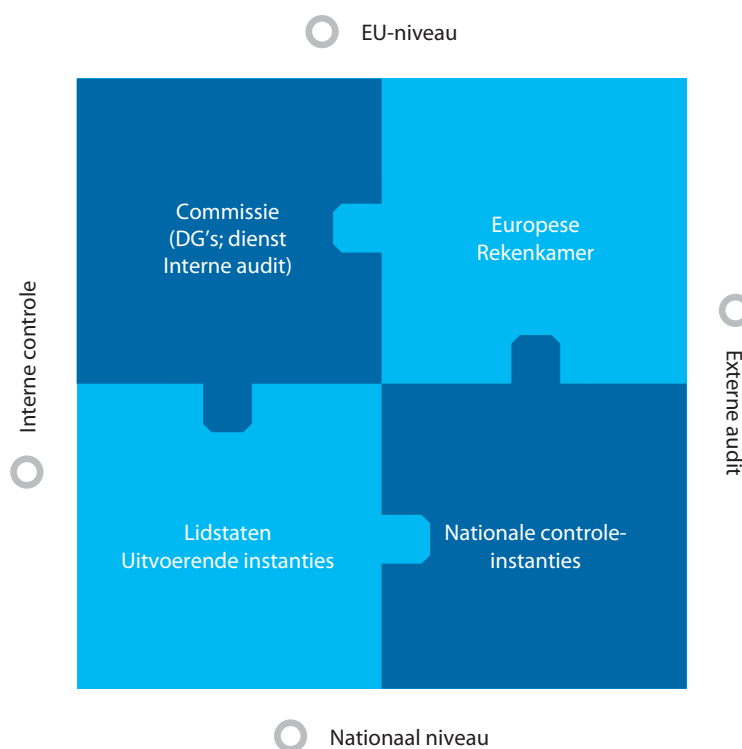

In democratische samenlevingen is er behoefte aan volledige en juiste, voor het publiek toegankelijke informatie op basis waarvan debatten gevoerd en besluiten genomen kunnen worden, zowel ter verbetering van het financieel beheer als ter waarborging van de verantwoordingsplicht. Evenals de lidstaten beschikt de EU over een extern controleur die in alle onafhankelijkheid waakt over de financiële belangen van de burgers. Als extern controleur van de EU gaat de Europese Rekenkamer na of de EU-middelen naar behoren worden verantwoord en besteed overeenkomstig de wet- en regelgeving, waarbij gestreefd wordt naar optimale besteding van de middelen, ongeacht waar de middelen worden besteed.

De resultaten van het werk van de Rekenkamer worden door de Commissie, het Parlement en de Raad, alsmede de lidstaten gebruikt om het financieel beheer van de EU-begroting te verbeteren. Het werk van de Rekenkamer biedt een belangrijke grondslag voor de jaarlijkse kwijtingsprocedure, waarbij het Parlement op basis van aanbevelingen van de Raad besluit of de Commissie haar verantwoordelijkheid voor de uitvoering van de begroting van het voorgaande jaar heeft vervuld. Anders dan haar naam doet vermoeden, heeft de Rekenkamer („Court”) geen rechtsmacht.

Op de begrotingsterreinen van gedeeld beheer werken de lidstaten samen met de Commissie aan het opzetten van toezicht- en controlesystemen — interne controle — om te waarborgen dat de middelen naar behoren en overeenkomstig de voorschriften worden besteed. Zodoende heeft de interne controle zowel een communautaire als een nationale dimensie. Naast het door de Rekenkamer verrichte werk controleren tal van nationale controle instanties Europese middelen die door de nationale overheden worden beheerd en besteed.

Overzicht van interne controle en externe audit van de EU-begroting

WAT BRENGT DE REKENKAMER TOT STAND?

De Rekenkamer verricht drie verschillende soorten controles ¹: financiële, nalevingsgerichte en doelmatigheidscontroles. Hierbij wordt ingegaan op de volgende drie vragen.

- Geven de rekeningen in alle materiële opzichten een getrouw beeld van de financiële positie, de resultaten en de kasstromen van het jaar, overeenkomstig het toepasselijke kader voor financiële verslaglegging? (financiële controle).
- Stroken de activiteiten, de financiële verrichtingen en informatie in alle materiële opzichten met de wet- en regelgeving die hierop van toepassing is? (nalevingsgerichte controle).
- Deugt het financieel beheer, d.w.z. worden de gebruikte middelen minimaal gehouden (zuinigheid), worden de resultaten met zo min mogelijk middelen bereikt (efficiëntie) en zijn de doelstellingen bereikt (doeltreffendheid)? (doelmatigheidscontrole).

De meeste financiële en nalevingsgerichte controles van de Rekenkamer worden verricht in het kader van haar jaarlijkse betrouwbaarheidsverklaring, die wordt gepresenteerd in het jaarverslag over de uitvoering van de EU-begroting. Het EG-Verdrag verplicht de Rekenkamer tot het afgeven van een dergelijke verklaring — of oordeel — over de betrouwbaarheid van de rekeningen en de wettigheid en regelmatigheid van de onderliggende verrichtingen. In dit verband zijn de onderliggende verrichtingen doorgaans betalingen uit de EU-begroting aan eindbegunstigden. De jaarlijkse betrouwbaarheidsverklaring is algemeen bekend als de DAS (het Franse acroniem voor „Déclaration d’assurance”).

¹ Zie voor meer informatie over de methodologie van de Rekenkamer de handleidingen op haar website (www.eca.europa.eu).

HOE CONTROLEERT DE REKENKAMER?

De controle door de Rekenkamer van de EU-rekeningen wordt verricht overeenkomstig de internationale controlestandaarden (ISA), die worden gehanteerd door de publieke en de particuliere sector. De bestaande internationale controlestandaarden bestrijken echter niet in gelijke mate het soort nalevingsgerichte controle dat de Rekenkamer verricht. De Rekenkamer neemt actief deel aan de ontwikkeling van internationale standaarden door regelgevende organen (INTOSAI, IFAC)², samen met de nationale controle instanties.

Teneinde zekerheid te verschaffen over de vraag of de betalingen in overeenstemming zijn met de wet- en regelgeving, maakt de Rekenkamer gebruik van de resultaten van zowel haar onderzoek van de toezicht- en controlesystemen, dat bedoeld is om fouten met betrekking tot wettigheid en regelmatigheid te voorkomen of op te sporen en te corrigeren, als van een steekproef van de verrichtingen (betalingen) zelf (zie **tekstvak 2**). Wanneer systemen worden getest en betrouwbaar worden bevonden, hoeven er minder verrichtingen door de Rekenkamer te worden gecontroleerd om tot een geldige conclusie over de wettigheid en regelmatigheid ervan te komen. Er wordt ook gebruik gemaakt van andere bronnen, zoals het werk van andere controleurs, om de conclusies van de Rekenkamer te onderbouwen.

In de doelmatigheidscontrole hanteert de Rekenkamer een scala van controlemethodologieën om de beheers- en toezichtsystemen en informatie over de prestaties te beoordelen aan de hand van criteria die zijn ontleend aan wetgeving en de beginselen van goed financieel beheer.

Bij het selecteren van de te verrichten doelmatigheidscontroles streeft de Rekenkamer ernaar, controlethema's te nemen die waarschijnlijk de grootste impact zullen hebben wat betreft het vaststellen van potentiële verbeteringen in de zuinigheid, efficiëntie en doeltreffendheid van de EU-uitgaven.

²

INTOSAI: Internationale organisatie van hoge controle instanties — IFAC: Internationale Federatie van Accountants.

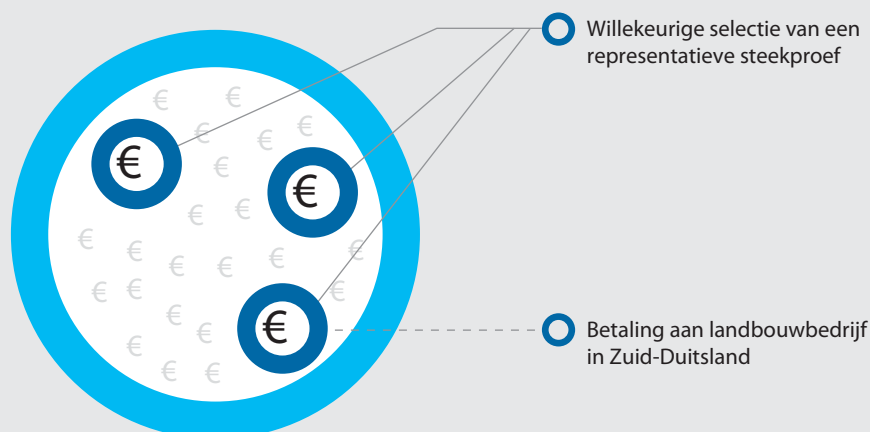
TEKSTVAK 2 — DOOR DE REKENKAMER VERRICHTE CONTROLES VAN BETALINGEN UIT DE EU-BEGROTING

De Rekenkamer beschikt niet over de middelen om alle verrichtingen van de EU-begroting in detail te kunnen controleren. In het kader van de DAS maakt zij dan ook gebruik van statistische steekproeftechnieken om tot een resultaat te komen dat representatief is voor de populatie als geheel. Dit houdt in dat een representatieve steekproef van onderliggende verrichtingen op alle terreinen van de EU-begroting, bijvoorbeeld dat van landbouw, willekeurig wordt getrokken ten behoeve van gedetailleerd onderzoek. De Rekenkamer herleidt deze tot de eindbegunstigden van de steun, bijvoorbeeld een landbouwer in Zuid-Duitsland. Vervolgens verricht de Rekenkamer controles ter plaatse, door bijvoorbeeld de oppervlakte van de landbouwgrond te meten, teneinde na te gaan of de aanvraag met de realiteit strookt.

De statistische aard van de steekproef van de Rekenkamer houdt in dat de resultaten kunnen worden geëxtrapoleerd naar de populatie in kwestie, d.w.z. een specifiek ontvangsten- of uitgaventerrein, en samen met de informatie die resulteert uit de beoordeling van systemen kunnen worden gebruikt als grondslag voor een algemeen controleoordeel. In de praktijk vergelijkt de Rekenkamer de resultaten van haar controles van statistische steekproeven met wat zij als een aanvaardbare grens — of materialiteitsdrempel — beschouwt om te bepalen wat voor oordeel zij zal afgeven.

Dit vormt een illustratie van de wijze waarop de Rekenkamer bepaalt welke verrichtingen gedetailleerd worden gecontroleerd. In de praktijk zijn de steekproefonderzoeken van de Rekenkamer complexer, en wordt er bijvoorbeeld gebruik gemaakt van steekproeven in twee fasen om de efficiëntie van de controlewerkzaamheden te verbeteren.

Populatie van alle landbouwbetalingen

BESTUUR EN ORGANISATIE

○ STRUCTUUR VAN DE ERK

De Rekenkamer werkt als een college van 27 leden, één per lidstaat. Alle controleverslagen en adviezen worden door het college vastgesteld. Ook neemt het besluiten inzake de organisatie en administratie van de Rekenkamer.

De organisatie van de Rekenkamer is opgebouwd rond vijf controlegroepen waaraan leden zijn toegewezen. Zoals te zien is in het organisatieschema (zie blz. 17), zijn er vier sectorale groepen, die verschillende begrotingsonderdelen bestrijken (instandhouding en beheer van natuurlijke hulpbronnen — structuurbeleid, vervoer, onderzoek en energie — externe maatregelen — eigen middelen, bankactiviteiten, administratieve uitgaven, communautaire instellingen en organen, en intern beleid). Elke groep wordt voorgezeten door een deken die door de leden van de groep uit hun midden wordt gekozen voor een verlengbare termijn van twee jaar.

Een vijfde controlegroep (CEAD, dat staat voor coördinatie, communicatie, evaluatie, certificering en ontwikkeling) is verantwoordelijk voor „horizontale” aangelegenheden zoals de coördinatie van de betrouwbaarheidsverklaring, kwaliteitsborging, de ontwikkeling van de controlemethodologie van de Rekenkamer en de communicatie over het werk en de output van de Rekenkamer.

Een administratief comité, bestaand uit leden die alle controlegroepen vertegenwoordigen, bereidt alle administratieve zaken voor met het oog op een formeel besluit van de Rekenkamer.

○ DE LEDEN

De leden van de Rekenkamer worden benoemd door de Raad, na raadpleging van het Europees Parlement, op voordracht van hun respectieve lidstaten. De leden worden benoemd voor een verlengbare termijn van zes jaar. Zij moeten hun ambt volkomen onafhankelijk en in het algemeen belang van de Europese Unie uitoefenen.

Ieder lid maakt niet alleen deel uit van het college, dat de definitieve besluiten neemt over controles en adviezen alsmede over bredere strategische en administratieve aangelegenheden, maar is tevens verantwoordelijk voor zijn of haar eigen taken, hoofdzakelijk op controlegebied. De eigenlijke controlewerkzaamheden worden in het algemeen verricht door de controleurs in de controle-eenheden die door het verantwoordelijke lid worden gecoördineerd, bijgestaan door een kabinet. Vervolgens presenteert hij of zij het verslag op het niveau van de groep en de Rekenkamer en, wanneer het eenmaal is vastgesteld, aan het Europees Parlement, de Raad en andere relevante belanghebbenden.

Op 1 januari 2007, bij de toetreding van Bulgarije en Roemenië, hebben twee nieuwe leden, mevrouw Nadejda Sandolova en de heer Ovidiu Ispir, zich bij de Rekenkamer gevoegd. Eén jaar later, per 1 januari 2008, traden drie nieuwe leden, de heren Michel Cretin (Frankrijk), Henri Grethen (Luxemburg) en Harald Noack (Duitsland), toe tot de Rekenkamer ter vervanging van hun voorgangers, wier ambtsperiode was verstreken. Bovendien werden de mandaten van vier leden (Oostenrijk, Nederland, Verenigd Koninkrijk en Griekenland) door de Raad vernieuwd voor een periode van zes jaar.

EUROPESE REKENKAMER 2008

PRESIDENT

Vítor Manuel
da SILVA CALDEIRA (PT)

Hubert
WEBER (AT)

Maarten B.
ENGWARD (NL)

Máire
GEOGHEGAN-QUINN (IE)

David
BOSTOCK (UK)

Morten Louis
LEVYSOHN (DK)

Ioannis
SARMAS (EL)

Július
MOLNÁR (SK)

Vojko Anton
ANTONČIČ (SI)

Gejza Zsolt
HALÁSZ (HU)

Jacek
UCZKIEWICZ (PL)

Josef
BONNICI (MT)

Irena
PETRUŠKEVIČIENĖ (LT)

Igors
LUDBORŽS (LV)

Jan
KINŠT (CZ)

Kersti
KALJULAID (EE)

Kíkis
KAZAMIAS (CY)

Massimo
VARI (IT)

Juan
RAMALLO MASSANET (ES)

Olavi
ALA-NISSILÄ (FI)

Lars
HEIKENSTEN (SE)

Karel
PINXTEN (BE)

Ovidiu
ISPIR (RO)

Nadejda
SANDOLOVA (BG)

Michel
CRETIN (FR)

Harald
NOACK (DE)

Henri
GRETHEN (LU)

○ DE PRESIDENT

De Europese Rekenkamer wordt geleid door een president die door de leden uit hun midden wordt gekozen voor een verlengbare termijn van drie jaar. Zijn of haar rol is die van een *primus inter pares* — de eerste onder zijns gelijken. Hij of zij zit de vergaderingen van de Rekenkamer voor, waarborgt dat de besluiten van de Rekenkamer worden uitgevoerd en dat de instelling en haar activiteiten deugdelijk worden beheerd.

De president vertegenwoordigt de Rekenkamer in haar externe betrekkingen, met name met de kwijtingsautoriteit, de andere EU-instellingen en de hoge controle-instanties van de lidstaten en begunstigde landen.

Op 16 januari 2008 werd de heer Vítor Manuel da Silva Caldeira, het Portugese lid, verkozen tot elfde president.

○ DE SECRETARIS-GENERAAL

De secretaris-generaal is het hoogstgeplaatste personeelslid bij de instelling en wordt door de Rekenkamer benoemd voor een verlengbare termijn van zes jaar. Hij of zij is verantwoordelijk voor het beheer van het personeel en de administratie van de Rekenkamer, met inbegrip van beroepsopleiding en een vertaaldienst met één eenheid voor elke officiële taal, met uitzondering van het Gaelisch (22 talen). De secretaris-generaal is tevens verantwoordelijk voor het secretariaat van de Rekenkamer.

Per 1 juli 2007 werd het mandaat van de huidige secretaris-generaal van de Rekenkamer, de heer Michel Hervé, vernieuwd.

○ HET PERSONEEL VAN DE REKENKAMER

De Europese Rekenkamer telt ongeveer 850 personeelsleden (836 op 31 december 2007), waaronder controleurs (484), vertalers (162) en administratieve medewerkers. De controleurs van de Rekenkamer hebben de meest uiteenlopende achtergronden en ervaring in de publieke en particuliere sector, bijvoorbeeld op het gebied van accountancy, financieel beheer, interne en externe audit, recht en economie. Evenals alle andere EU-instellingen heeft de Rekenkamer onderdanen van alle lidstaten in dienst.

PRESIDENTSCHAP

Vítor Manuel da SILVA CALDEIRA,
president

- Toezicht op de uitvoering van de taken van de Rekenkamer.
- Betrekkingen met de communautaire instellingen.
- Betrekkingen met de HCI's en internationale controleorganisaties.
- Juridische zaken.
- Interne audit

CONTROLEGROEP I INSTANDHOUDING EN BEHEER VAN DE NATUURLIJKE HULPBRONNEN

Hubert WEBER, deken
Gejza Zsolt HALÁSZ
Olavi ALA-NISSILÄ
Július MOLNÁR
Kikis KAZAMIAS
Michel CRETIN

- ELGF — Financiële controle
- GLB — Centrale systemen
- ELGF — Markten
- ELFPO
- GBCS
- EVF, milieu en gezondheid

CONTROLEGROEP II STRUCTUURBELEID, VERVOER, ONDERZOEK EN ENERGIE

David BOSTOCK, deken
Massimo VARI
Harald NOACK
Kersti KALJULAID
Ovidiu ISPIR
Henri GRETHEN

- Structuurbeleid — Financiële controle
- Structuurbeleid — Doelmatigheidscontrole
- Vervoer, onderzoek en energie — Financiële controle
- Vervoer, onderzoek en energie — Doelmatigheidscontrole

CONTROLEGROEP III EXTERNE MAATREGELEN

Maarten B. ENGWIRDA, deken
Jacek UCZKIEWICZ
Karel PINXTEN
Máire GEOGHEGAN-QUINN
Jan KINŠT

- Ontwikkelingssamenwerking (algemene begroting van de EU)
- Pretoetredings- en nabuurschapsbeleid
- Europese Ontwikkelingsfondsen (landen in Afrika, het Caribisch gebied en de Stille Oceaan)

CONTROLEGROEP IV EIGEN MIDDELEN, BANKACTIVITEITEN, ADMINISTRATIEVE UITGAVEN, COMMUNAUTAIRE INSTELLINGEN EN ORGANEN, EN INTERN BELEID

Ioannis SARMAS, deken
Irena PETRUŠKEVIČIENĖ
Juan RAMALLO MASSANET
Morten Louis LEVYSOHN
Igors LUDBORŽS
Nadejda SANDOLOVA

- Eigen middelen van de Europese Unie
- Administratieve uitgaven van de instellingen van de Europese Unie
- Intern beleid van de Europese Unie
- Opgenomen en verstrekte leningen en bankactiviteiten
- Communautaire agentschappen en andere gedecentraliseerde organen

GROEP CEAD COÖRDINATIE, COMMUNICATIE, EVALUATIE, CERTIFICERING EN ONTWIKKELING

Josef BONNICI,
verantwoordelijk voor DAS, deken
Vojko Anton ANTONČIČ,
verantwoordelijk voor ADAR
Lars HEIKENSTEN, verantwoordelijk voor communicatie
Olavi ALA-NISSILÄ (CG I)
Jacek UCZKIEWICZ (CG III)
Kersti KALJULAID (CG II)
Irena PETRUŠKEVIČIENĖ (CG IV)

- Controlemethodologie en ondersteuning
- Kwaliteitscontrole
- Communicatie en verslagen
- Toezicht op de controle en ondersteuning bij de financiële controle & nalevingsgerichte controle
- Betrouwbaarheid van de rekeningen en van de management-vertegenwoordigingen

SECRETARIAAT-GENERAAL

Michel HERVÉ,
secretaris-generaal

- Personeelszaken, informatica en telecommunicatie
- Financiën en administratie, vertaaldienst

ORGANIGRAM

OVERZICHT VAN CONTROLEVERSLAGEN EN ADVIEZEN ³

De resultaten van de financiële en nalevingsgerichte controles van de Rekenkamer worden hoofdzakelijk gepubliceerd in jaarverslagen betreffende de algemene EU-begroting en de Europese Ontwikkelingsfondsen (EOF's), alsmede in specifieke verslagen over de agentschappen van de Unie. De resultaten van haar doelmatigheidscontroles worden in de loop van het jaar gepubliceerd in speciale verslagen. Ook publiceert de Rekenkamer adviezen over ontwerp-wetgeving die impact heeft op het financieel beheer.

JAARVERSLAGEN BETREFFENDE HET BEGROTINGSJAAR 2006

JAARVERSLAG OVER DE UITVOERING VAN DE EU-BEGROTING

Zoals de Rekenkamer herhaaldelijk heeft gesteld in haar jaarverslagen over de uitvoering van de algemene begroting van de EU, zijn voor een goed beheer van de EU-begroting toereikende, adequate internecontrolesystemen die door de Commissie en de lidstaten worden beheerd van cruciaal belang. De afgelopen jaren heeft de Rekenkamer de inspanningen erkend die de Commissie heeft gedaan ter bevordering en toepassing van verbeterde internecontrole- en beheersprocedures met betrekking tot zowel de betrouwbaarheid van de EU-rekeningen als de wettigheid en regelmatigheid van de daarin geregistreerde verrichtingen. In het jaarverslag 2006 werd voortgegaan op de ingeslagen weg door het vaststellen van gebieden die voor — soms aanzienlijke — verbetering vatbaar zijn en het uiteenzetten op welke grote uitgaventerreinen de situatie nog steeds onbevredigend is.

De Rekenkamer concludeerde dat de „definitieve jaarrekening van de Europese Gemeenschappen” waarin de uitvoering van de EU-begroting 2006 wordt uiteengezet, in elk materieel opzicht een getrouw beeld van de financiële situatie van de Gemeenschappen per 31 december 2006 en van de resultaten geeft, behoudens de overwaarding van de te betalen posten en de voorfinanciering op de balans. Verdere vooruitgang werd dan ook noodzakelijk geacht, voordat de onlangs ingevoerde boekhouding op transactiebasis geheel voldoet en de mogelijkheden daarvan om betrouwbare beheers- en toezichtinformatie te verschaffen, volledig worden benut.

Voor begrotingsterreinen die het grootste deel van de in de „definitieve jaarrekening van de Europese Gemeenschappen” geregistreerde betalingen bestrijken — landbouw (hoofdzakelijk op uitgaventerreinen die niet onder het controlesysteem GBCS vallen), structuurbeleid, intern beleid en een aanzienlijk deel van de externe maatregelen — gaf de Rekenkamer een afkeurende verklaring over de wettigheid en de regelmatigheid af, waarbij zij concludeerde dat de betalingen op deze uitgaventerreinen nog steeds fouten van materieel belang vertonen. Voor betalingen op deze terreinen is het slechts ten dele gelukt, met behulp van de toezicht- en controlesystemen de risico's van fouten in verband met de wettigheid en regelmatigheid van de verrichtingen te beheersen. De Rekenkamer benadrukte dat ingewikkelde of onduidelijke subsidiabiliteitscriteria of complexe wettelijke voorschriften een aanzienlijke impact hebben op de wettigheid en regelmatigheid van de verrichtingen.

De Rekenkamer constateerde echter wel een opvallende daling in het geraamde foutenpercentage in de landbouwverrichtingen en concludeerde dat het GBCS, waar het naar behoren wordt toegepast, een doeltreffend systeem is ter beperking van het risico van onregelmatige uitgaven. Bovendien concludeerde de Rekenkamer dat de onderliggende verrichtingen van de vastleggingen en ontvangsten geen materiële fouten vertoonden, evenmin als de betalingen in verband met administratieve uitgaven, het grootste deel van de pretoetredingsstrategie en onderdelen van externe maatregelen (zie [tekstvak 3](#)).

TEKSTVAK 3 — BEKNOPT OVERZICHT VAN DE WETTIGHEID EN REGELMATIGHEID VAN DE ONDERLIGGENDE verrichtingen per uitgaventerrein

De tabel geeft een beknopt overzicht van de algehele beoordeling van de toezicht- en controlesystemen, zoals uiteengezet in de desbetreffende hoofdstukken van het Jaarverslag 2006, en geeft in grote lijnen de resultaten weer van de door de Rekenkamer verrichte controle van representatieve steekproeven van verrichtingen. Systemen worden als „deels bevredigend” aangemerkt wanneer de werking van bepaalde controleregelingen wel, en van andere niet adequaat bevonden wordt. Het kan dan ook zijn dat het niet lukt, met behulp van deze systemen als geheel fouten in de onderliggende verrichtingen tot een aanvaardbaar niveau te beperken. Voor de

„werking van de toezicht- en controlesystemen” in verband met de administratieve uitgaven brengt het verslag enkele tekortkomingen onder de aandacht.

In de tabel komen de hoofdpunten naar voren, maar kunnen niet alle relevante gegevens worden opgenomen. Voor een volledige analyse wordt de lezer verwezen naar de hoofdtekst van het Jaarverslag 2006.

Specifieke beoordelingen van het Jaarverslag 2006	Werking van toezicht- en controlesystemen	Foutenbereik
Eigen middelen		
Gemeenschappelijk landbouwbeleid	 	Algemeen voor GLB
Structurele acties		
Intern beleid		
Externe maatregelen	 	
Pretoetredingsstrategie	 	
Administratieve uitgaven		
Werking van toezicht- en controlesystemen Bevredigend Deels bevredigend Onbevredigend		
Foutenbereik Minder dan 2 % (onder materialiteitsdrempel) Tussen 2 en 5 % Hoger dan 5 %		

JAARVERSLAG OVER DE EUROPESE ONTWIKKELINGSFONDSEN (EOF'S)

In 2007 publiceerde de Rekenkamer ook een jaarverslag over de Europese Ontwikkelingsfondsen (EOF's). Ten aanzien van de betrouwbaarheid van de EOF-rekeningen werd een goedkeurende verklaring afgegeven, maar inzake de wettigheid en regelmatigheid van de onderliggende verrichtingen werd een verklaring met voorbehoud afgegeven in verband met betalingsopdrachten die in de begunstigde landen onder verantwoordelijkheid van de delegaties waren gegeven, vanwege een materieel foutenpercentage in deze verrichtingen.

OVERIGE JAARVERSLAGEN

Voorts werden in 2007 28 specifieke jaarverslagen, met betrekking tot de Europese agentschappen en andere gedecentraliseerde organen, vastgesteld alsmede een jaarverslag over de doelmatigheidscontrole bij de Europese Centrale Bank.

IN 2007 GEPUBLICEERDE SPECIALE VERSLAGEN

De Rekenkamer publiceerde in 2007 in totaal negen speciale verslagen. In die verslagen werden vraagstukken inzake financieel beheer op allerlei terreinen onderzocht, variërend van samenwerking op het gebied van BTW in de EU-lidstaten (8/2007) tot capaciteitsopbouw in verre landen als Angola en Vietnam (6/2007).

Bij het werk van de Rekenkamer worden veel verschillende problemen vastgesteld die uiteenlopende gevolgen hebben. De tekortkomingen die de Rekenkamer constateerde in de uitgaven van de Europese instellingen aan hun eigen gebouwen (2/2007) tonen aan dat sommige EU-middelen op dit gebied onnodig zijn uitgegeven. De tekortkomingen die werden vastgesteld in het verslag over visserijcontrole-, inspectie- en sanctiesystemen (7/2007) zouden ernstige gevolgen kunnen hebben voor zowel de visbestanden als de toekomst van de visserij. Op de verschillende terreinen van de EU-begroting worden weliswaar verschillende soorten uitgaven gedaan, maar de verslagen van de Rekenkamer hebben toch diverse thema's gemeen:

- [de middelen](#) dienen [zowel snel als efficiënt](#) te worden besteed, maar er kan een spanningsveld ontstaan wanneer ernaar wordt gestreefd beide doelstellingen tegelijkertijd te realiseren. Dit thema wordt behandeld in een verslag over processen halverwege de looptijd van de structuurfondsen (1/2007), alsmede in het verslag over het beheer van het programma Cards door de Commissie in de westelijke Balkan (5/2007);
- hoewel planning nooit een garantie kan zijn voor doeltreffendheid, is zij van groot belang. Vraagstukken met betrekking tot [strategische en langetermijnplanning](#) kwamen aan de orde in verslagen over de uitgaven van de EU-instellingen aan gebouwen (2/2007) en over evaluatie van de Europese kaderprogramma's voor onderzoek en technologische ontwikkeling (OTO) (9/2007), alsmede in twee verslagen met betrekking tot buitenlandse hulp, één over het programma Cards en een ander over de doeltreffendheid van de technische bijstand in het kader van de capaciteitsontwikkeling (5/2007 en 6/2007);
- de evaluaties van de Commissie vormen een kernonderdeel van haar prestatiebeheersysteem, zowel voor het beoordelen van de prestaties als voor het vaststellen van verbeteringen waar nodig. Worden deze te vroeg in de programmeringscyclus verricht, dan betekent dit dat er onvoldoende vooruitgang wordt geboekt en er onvoldoende relevante gegevens te evalueren zijn. Anderzijds kan een latere evaluatie ten koste gaan van de mogelijkheden om tijdig veranderingen door te voeren voor de huidige periode, en verbeteringen voor de volgende. Op [vraagstukken rond de timing in verband met evaluatie](#) werd ingegaan in zowel het verslag over processen halverwege de looptijd van de structuurfondsen (1/2007) als in dat over OTO-evaluatie (9/2007);

- evaluaties zijn, evenals controles, moeilijker te verrichten wanneer het ontbreekt aan [duidelijkheid in de doelstellingen](#) van uitgavenprogramma's, een ander onderwerp dat in deze twee controles aan de orde komt. Onduidelijke doelstellingen bemoeilijken niet alleen de evaluatie van en het toezicht op programma's maar — nog belangrijker — vormen bovendien een risico voor de doeltreffendheid ervan;
- voor het beheer en de controles van de EU-uitgaven geldt complexe regelgeving die duidelijk en ondubbelzinnig moet zijn om te waarborgen dat de middelen worden besteed zoals bedoeld. Het [bestaan van duidelijke definities en regels](#) is van belang, willen de middelen worden geïnd of besteed zoals beoogd. Op dit punt werd ingegaan in verslagen over het Europees Vluchtelingenfonds (3/2007) en over door lidstaten verrichte controles op exporten van landbouwproducten (4/2007). Een gebrek aan gemeenschappelijke definities is een van de factoren waardoor tussen de lidstaten circulerende gegevens minder volledig, vergelijkbaar en betrouwbaar worden. Dit kan een zekere impact hebben wanneer op basis van de gegevens besluiten worden genomen, bijvoorbeeld over de toewijzing van middelen;
- aspecten van de [kwaliteit van gegevens](#) werden behandeld in het verslag over het Vluchtelingenfonds (3/2007), alsmede dat over visserij (7/2007).

In 2007 gepubliceerde speciale verslagen

1/2007	De uitvoering van de processen halverwege de looptijd van de structuurfondsen 2000-2006
2/2007	De uitgaven van de instellingen voor gebouwen
3/2007	Het beheer van het Europees Vluchtelingenfonds (2000-2004)
4/2007	Fysieke en substitutiecontroles van zendingen waarvoor uitvoerrestituties zijn aangevraagd
5/2007	Het beheer van het programma Cards door de Commissie
6/2007	De doeltreffendheid van de technische bijstand in het kader van de capaciteitsontwikkeling
7/2007	De controle-, inspectie- en sanctiesystemen betreffende de voorschriften in verband met de instandhouding van de communautaire visbestanden
8/2007	Administratieve samenwerking op het gebied van de belasting over de toegevoegde waarde
9/2007	Evaluatie van de Europese kaderprogramma's voor onderzoek en technologische ontwikkeling (OTO): kan de aanpak van de Commissie worden verbeterd?

IN 2007 GEPUBLICEEERDE ADVIEZEN

De Rekenkamer draagt ook bij tot de verbetering van het financieel beheer van EU-middelen door adviezen uit te brengen over voorstellen op het gebied van financieel beheer. Deze adviezen zijn verplicht als onderdeel van het proces van de vaststelling van financiële wetgeving ⁴, of kunnen worden uitgebracht op verzoek van een van de EU-instellingen ⁵. Ook kan de Rekenkamer op eigen initiatief adviezen geven.

De adviezen van de Rekenkamer betreffen zaken die verband houden met specifieke uitgaventerreinen; zo hadden twee adviezen in 2007 betrekking op nieuwe verordeningen voor de Europese Ontwikkelingsfondsen (2/2007 en 9/2007). Ook kunnen zij bredere onderwerpen op het gebied van financieel beheer in de EU bestrijken, bijvoorbeeld het advies van de Rekenkamer (6/2007) over de jaarlijkse samenvattingen, nationale verklaringen en controlewerk door de nationale controle-instanties.

Voor de adviezen wordt gebruik gemaakt van de deskundigheid van de Rekenkamer op het gebied van communautair financieel beheer die zij in de loop der jaren met haar controles heeft opgebouwd: in sommige gevallen wordt verwezen naar specifieke controles. Zo verwees de Rekenkamer in het advies met het oog op de juiste toepassing van de douane- en landbouwvoorschriften (3/2007) naar een aanbeveling in een eerder speciaal verslag dat de Commissie maatregelen dient te nemen ter verbetering van de betrouwbaarheid van informatiebronnen over fraude. Een terugkerend thema in de adviezen van de Rekenkamer is de noodzaak tot vereenvoudiging (zie bijvoorbeeld Advies nr. 7/2007 over het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen).

In een advies uit 2007 (6/2007) zet de Rekenkamer haar standpunt uiteen over jaarlijkse samenvattingen, alsmede over de vrijwillige initiatieven die sommige lidstaten hebben genomen tot het afgeven van de zogeheten nationale verklaringen inzake EU-middelen. Dit advies wordt uitvoerig besproken onder het hiernavolgende kopje „Standpunt van de Rekenkamer”.

⁴ Artikel 279 van het Verdrag.

⁵ Artikel 248, lid 4.

In 2007 vastgestelde adviezen ⁶

Advies nr. 1/2007	over de ontwerp-verordening (EG, Euratom) van de Commissie tot wijziging van Verordening (EG, Euratom) nr. 2342/2002 tot vaststelling van uitvoeringsvoorschriften van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen
Advies nr. 2/2007	over een ontwerp-verordening van de Raad tot wijziging van het Financieel Reglement van toepassing op het negende Europees Ontwikkelingsfonds
Advies nr. 3/2007	over een voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en van de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 515/97 van de Raad betreffende de wederzijdse bijstand tussen de administratieve autoriteiten van de lidstaten en de samenwerking tussen deze autoriteiten en de Commissie met het oog op de juiste toepassing van de douane- en landbouwvoorschriften
Advies nr. 4/2007	over een ontwerp-verordening (EG) van de Commissie tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1653/2004 houdende een model voor het financieel reglement van de uitvoerende agentschappen overeenkomstig Verordening (EG) nr. 58/2003 van de Raad tot vaststelling van het statuut van de uitvoerende agentschappen waaraan bepaalde taken voor het beheer van communautaire programma's worden gedelegeerd (SEC(2007) 492 def.)
Advies nr. 5/2007	over een voorstel voor een verordening van de Raad betreffende het Financieel Reglement van het Voorzieningsagentschap van Euratom
Advies nr. 6/2007	over de jaarlijkse overzichten van de lidstaten, de nationale verklaringen van de lidstaten en de door nationale controle-instanties verrichte controlewerkzaamheden met betrekking tot EU-middelen
Advies nr. 7/2007	over een ontwerp-verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van 25 juni 2002 houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen
Advies nr. 8/2007	over een voorstel voor een verordening (EG, Euratom) van de Commissie tot wijziging van Verordening (EG, Euratom) nr. 2343/2002 van de Commissie houdende de financiële kaderregeling van de organen, bedoeld in artikel 185 van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen
Advies nr. 9/2007	over het voorstel voor een verordening van de Raad inzake het Financieel Reglement van toepassing op het tiende Europees Ontwikkelingsfonds

⁶ De Rekenkamer besluit per geval of zij haar adviezen publiceert: bij haar afwegingen houdt zij rekening met vertrouwelijkheid en algemeen belang. De meeste adviezen van de Rekenkamer zijn gepubliceerd in het Publicatieblad van de EU en zijn beschikbaar op de website van de Rekenkamer.

FOLLOW-UP EN IMPACT

De controle van de openbare financiën speelt een belangrijke rol als hulpmiddel bij het efficiënt functioneren van moderne democratieën. Dankzij controlewerkzaamheden worden de uiteindelijke belanghebbenden, in dit geval de Europese burgers, geïnformeerd over de al dan niet correcte en nuttige besteding van hun geld. In die zin vormt de controle van de openbare financiën een belangrijke schakel in de waarborging van de verantwoordingsplicht, en een nuttige bijdrage aan het openbare debat. Als zodanig heeft het werk van de Rekenkamer een belangrijke impact.

De controles van de Rekenkamer verschaffen rechtstreeks informatie aan de beleidsmakers bij de betrokken instellingen — in Europees verband allereerst de Commissie, het Parlement, de Raad en de lidstaten. Zij kunnen naar aanleiding van deze informatie actie ondernemen, al dan niet verwijzend naar de controleconclusies.

De grootste impact van de controle van de Rekenkamer is weliswaar toe te schrijven aan haar gepubliceerde verslagen, maar ook tijdens het controleproces heeft zij impact. Met name worden bij alle controles gedetailleerde bevindingen gepresenteerd, die de gecontroleerde worden toegezonden ter bevestiging van de waarheidsgetrouwheid van de opmerkingen van de Rekenkamer. De tekst van het definitieve verslag wordt ook onderworpen aan een „contradictoire procedure”. De antwoorden van de gecontroleerde — veelal de Commissie — worden samen met de verslagen gepubliceerd. In veel van deze antwoorden erkent de gecontroleerde de door de Rekenkamer geconstateerde problemen en zet hij uiteen welke stappen hij denkt te nemen om ze te verhelpen.

Wanneer het controlewerk is beëindigd en een verslag is gepubliceerd, wordt dit geanalyseerd en gebruikt door het Parlement en de Raad bij het uitoefenen van politiek toezicht op de besteding van de begroting. De verslagen van de Rekenkamer bieden een grondslag voor de aanbeveling van de Raad en het besluit van het Parlement over de jaarlijkse kwijting voor de begroting.

In de kwijtingsprocedure voor de begroting 2006 werd veel aandacht geschonken aan de conclusies van de Rekenkamer, met name op het gebied van structuurbeleid. In de kwijtingsresolutie 2006 van het Parlement wordt verwezen naar een actieplan dat de Commissie voorstelde als direct gevolg van de conclusies van de Rekenkamer in haar jaarverslag. Ook verzocht zij om kwartaalverslagen over de uitvoering van het actieplan en wenste zij een beter inzicht te krijgen in de getroffen corrigerende maatregelen tegen fouten en gebreken.

De speciale verslagen worden ook tijdens de kwijtingsprocedure in aanmerking genomen. Doordat zij echter gedurende het jaar worden gepubliceerd, worden zij normaliter in een vroeger stadium gepresenteerd en besproken tijdens vergaderingen van het Parlement en de Raad.

Als voorbeeld van een mogelijke gang van zaken kan het onlangs uitgebrachte verslag over de uitgaven aan gebouwen worden genoemd (speciaal verslag nr. 2/2007). Naar aanleiding hiervan antwoordde het Parlement dat het de zorg van de Rekenkamer deelt wat de interinstitutionele samenwerking betreft; het Parlement had zijn administratie zelfs reeds opgedragen, een verslag op te stellen waarin wordt onderzocht of het mogelijk zou zijn een Europese gebouwendienst in te stellen die de verantwoordelijkheid krijgt voor de bouw en het onderhoud van de gebouwen van de EU-instellingen en -organen.

Een ander voorbeeld is het controleverslag van de Rekenkamer over controles door lidstaten van exporten van landbouwproducten (SV 4/2007). De Raad en de Commissie hebben direct gereageerd op de aanbevelingen van de Rekenkamer door de wetgeving ter zake te wijzigen.

Controleverslagen kunnen meer impact krijgen wanneer de aangewezen media hierop inspelen, doordat dit onder de aandacht wordt gebracht en het debat wordt gestimuleerd. De media voorzien de burger van de meest directe informatie. Het jaarverslag van de Rekenkamer zal doorgaans breed worden uitgemeten in de media, maar verschillende van haar speciale verslagen werden ook met belangstelling gevolgd door de pers.

Een verslag dat veel aandacht van de media kreeg, was het verslag over visserij (speciaal verslag nr. 7/2007). Er werd een buitengewone Visserijraad belegd om het verslag van de Rekenkamer te bespreken en de Commissie zette een proces in gang dat waarschijnlijk zal leiden tot wetswijzigingen die de geconstateerde tekortkomingen moeten ondervangen. Dit is een voorbeeld van een verslag dat, vanwege de relevantie en timing, een bijzonder waardevolle bijdrage aan het besluitvormingsproces heeft geleverd.

In dit onderdeel zijn enkele voorbeelden gegeven van de impact die de in 2007 gepubliceerde verslagen van de Rekenkamer hebben gehad. Nadere informatie over de eerdere opmerkingen van de Rekenkamer wordt in de desbetreffende hoofdstukken van het jaarverslag van de Rekenkamer gegeven. De meest voorkomende opmerking van de Rekenkamer in haar laatste jaarverslag luidt dat, hoewel enige actie is ondernomen, de eerder geconstateerde tekortkomingen ten minste deels onopgelost blijven.

Wordt de impact van het werk van de Rekenkamer nader beschouwd, dan dienen ook haar adviezen in aanmerking te worden genomen. De Rekenkamer is voornemens, haar analyse van de impact van haar werk — van zowel controles als adviezen — over langere perioden te ontwikkelen. Een voorbeeld van deze impact wordt uiteengezet in **tekstvak 4**.

TEKSTVAK 4 — HET ADVIES VAN DE REKENKAMER OVER „SINGLE AUDIT”

De Rekenkamer heeft in de loop der jaren diverse adviezen gepubliceerd over de wijze waarop het systeem van interne controle van de EU-begroting als geheel kan worden ontwikkeld. Een historische bijdrage in dit opzicht vormde het in 2004 uitgebrachte advies over „single audit” (2/2004). In dit advies opperde de Rekenkamer dat alle interne controle binnen één geïntegreerd kader moet worden gedefinieerd en uitgevoerd, volgens gemeenschappelijke standaarden en met waarborging van een passend evenwicht tussen de kosten en baten. Het advies „Single audit” vormde een referentiepunt voor de Commissie maar ook voor de Rekenkamer, bijvoorbeeld in 2007 in haar commentaar betreffende de wijze waarop doeltreffende en

doelmatige interne controle wordt gedefinieerd in de bijgewerkte uitvoeringsvoorschriften van het Financieel Reglement (1/2007). De geïntegreerde controleaanpak komt tot uitdrukking in het actieplan voor een geïntegreerd interne-controlekader 2006 van de Commissie. Zij heeft stappen genomen om de rol en de verantwoordelijkheden van de lidstaten op het gebied van de interne controle sterker te benadrukken, onder meer door middel van een nieuw voorschrift voor jaarlijkse overzichten van adviezen, verklaringen en controles die in het kader van de regelgeving voor de afzonderlijke uitgaventerreinen worden afgegeven en verricht.

STANDPUNT VAN DE REKENKAMER

NATIONALE OVERZICHTEN EN VERKLARINGEN

De Commissie en de lidstaten hebben initiatieven genomen om de lidstaten beter te betrekken bij het verantwoordingsproces ten aanzien van EU-middelen. Dit is een gedeeltelijk antwoord op het probleem van de materiële foutenpercentages ten aanzien van de wettigheid en regelmatigheid op belangrijke begrotingsterreinen, met name die terreinen waarbij sprake is van gedeeld beheer door de Commissie en de lidstaten.

Als recente ontwikkelingen van betekenis kunnen worden genoemd het vereiste dat lidstaten jaarlijkse overzichten van de beschikbare controles en verklaringen overleggen, de vrijwillige initiatieven die sommige lidstaten hebben genomen om nationale verklaringen af te geven, en de besluiten van sommige nationale controle-instanties om controleverslagen over het beheer van EU-middelen uit te brengen. In haar Advies nr. 6/2007 stelt de Rekenkamer dat al deze elementen, mits naar behoren toegepast, de verbetering van het beheer en de controle van de EU-middelen kunnen stimuleren. In het advies wordt uiteengezet onder welke voorwaarden dergelijke elementen een toegevoegde waarde kunnen leveren en door de Rekenkamer kunnen worden gebruikt overeenkomstig de vereisten van de internationale controlestandaarden.

Aangezien **jaarlijkse overzichten** integrerend deel uitmaken van het interne controlesysteem, zal de Rekenkamer als onderdeel van haar standaardcontroleprocedures nagaan welke bijdrage deze leveren aan de algehele interne controle. Wordt in de jaarlijkse overzichten de aandacht op sterke en zwakke punten gevestigd, dan kunnen zij de verbetering van de controle van de EU-middelen op terreinen van gedeeld beheer stimuleren.

Nationale verklaringen worden op vrijwillig initiatief van bepaalde lidstaten afgegeven op het hoogste niveau en zijn gericht aan nationale parlementen. Hoewel zij op zichzelf geen afdoende controlebewijs vormen, kunnen zij worden beschouwd als een nieuw element van interne controle, dat nuttige informatie zou kunnen bevatten over de uitvoering van de EU-begroting.

De Rekenkamer erkent de potentiële voordelen van nationale verklaringen en nationaal controlewerk voor de bewustmaking binnen de lidstaten van het belang van de interne controle van EU-middelen.

Het door de nationale controle-instanties verrichte werk (**nationale controlecertificaten**) betreffende de wettigheid en regelmatigheid van EU-uitgaven of ten behoeve van nationale verklaringen kan voor de Rekenkamer controlebewijs vormen indien zij zich kan vergewissen van de geschiktheid en kwaliteit van het uitgevoerde controlewerk overeenkomstig de internationale controlestandaarden. In dat geval zal de Rekenkamer deze certificeringen van nationale controle-instanties in aanmerking nemen bij het plannen en uitvoeren van haar werkzaamheden.

In nationale verklaringen en nationale controlecertificaten worden conclusies getrokken over controlesystemen. Nationale verklaringen kunnen ook specifieke oordelen bevatten betreffende de wettigheid en regelmatigheid van verrichtingen. De ervaring leert dat het grootste risico voor deze laatste kleeft aan de betrouwbaarheid van de informatie die door de begunstigden wordt verstrekt wanneer zij EU-middelen aanvragen, en niet aan de wijze waarop de informatie door de lidstaten of de Commissie wordt verwerkt. Het is mogelijk dat een verklaring dat systemen werken volgens de voorschriften in de EU-regelgeving, op zichzelf geen zekerheid biedt over de wettigheid en regelmatigheid van de betrokken verrichtingen.

Vanuit de erkenning dat nationale controle-instanties een grotere rol moeten gaan spelen in het algemene kader van de verantwoording van de EU-uitgaven heeft het contactcomité van de hoge controle-instanties van de EU een werkgroep opgezet voor de harmonisatie van controlestandaarden en -criteria, toegesneden op de EU-context. Door gemeenschappelijke standaarden voor de aanpak en methoden zou de Rekenkamer beter kunnen bouwen op het werk van de nationale controle-instanties, waarbij het wel noodzakelijk is dat rechtstreeks bewijs wordt verkregen waaruit de kwaliteit van dat werk blijkt.

HERZIENING VAN DE EU-BEGROTING

De Commissie publiceerde in september 2007 een discussienota om een open debat over de EU-financiën als onderdeel van een brede herziening van de begroting te stimuleren.

De Rekenkamer bracht begin april 2008 een bijdrage aan het debat uit, waarin zij de aandacht vestigde op kernbeginselen waarmee rekening moet worden gehouden bij het ontwerpen van nieuwe programma's ter waarborging van de Europese toegevoegde waarde ervan, namelijk duidelijke doelstellingen, vereenvoudiging, realisme, doorzichtigheid en verantwoordingsplicht. De Rekenkamer beval onder meer aan, aandacht te besteden aan de volgende punten:

- de hervorming van uitgavenprogramma's uit een oogpunt van output, en niet van input;
- het beter hanteren van het begrip „aanvaardbaar risico” bij het ontwerpen en vaststellen van uitgavenprogramma's;
- de beleidsvrijheid die de nationale of regionale autoriteiten moet worden gelaten bij het beheer en de verantwoording van uitgavenprogramma's;
- de vraag of de eigen middelen uit de BTW nog steeds geschikt zijn als onderdeel van het stelsel van eigen middelen; de Rekenkamer bepleitte dat alle compenserende regelingen zouden worden herzien op basis van de leidende beginselen voor het stelsel van eigen middelen, namelijk billijkheid, doorzichtigheid, kosteneffectiviteit, eenvoud en de draagkracht van de lidstaat.

HET WERK VAN DE REKENKAMER IN 2007 EN DAARNA

IN 2007 VERRICHT CONTROLEWERK

Elk jaar zet de Rekenkamer haar toekomstige controlewerkzaamheden uiteen in een werkprogramma dat aan de Commissie begrotingscontrole van het Europees Parlement wordt gepresenteerd, en voor het publiek ter inzage beschikbaar is op de website van de Rekenkamer. Het werkprogramma informeert belanghebbenden over nieuwe en lopende controles, alsmede over ophanden zijnde verslagen. De Rekenkamer houdt toezicht op de uitvoering van het werkprogramma als basis voor verbeteringen in de komende jaren.

2007 werd gekenmerkt door een aanzienlijke toename van het aantal vastgestelde specifieke jaarverslagen met betrekking tot de Europese agentschappen en andere gedecentraliseerde organen. Het aantal speciale verslagen en adviezen was vergelijkbaar met dat van voorgaande jaren. De jaarverslagen over de algemene begroting en het Europees Ontwikkelingsfonds werden gepubliceerd zoals gepland.

Definitieve output	2004	2005	2006	2007
Aantal speciale verslagen	10	6	11	9
Jaarverslagen (incl. EOF)	1	1	1	1
Specifieke jaarverslagen	23	20	23	29
Adviezen	2	11	8	9

Voor de financiële en nalevingsgerichte controle was 2007 het eerste jaar dat het nieuwe controlezekerheidsmodel werd geïmplementeerd, met het doel op de meest efficiënte wijze voldoende degelijke resultaten te bereiken.

De Rekenkamer koos er ook voor, meer informatie te verschaffen over de DAS-resultaten, met name over de resultaten van de toetsing van verrichtingen. De Rekenkamer meent dat dit — samen met schematische informatie over de resultaten van systeemevaluaties — nuttige toezichtinformatie biedt waarmee de vooruitgang in het financieel beheer kan worden gemeten.

ACTIEPLAN EN „PEER REVIEW”

De Rekenkamer zet zich in voor de voortdurende verbetering van alle aspecten van haar werk. In 2005 besloot de Rekenkamer om zich aan een „peer review” te onderwerpen. Dit houdt in dat hooggeplaatste ambtenaren van een klein aantal hoge controle-instanties de organisatie en/of output van een zusterinstantie evalueren op basis van standaarden en in het licht van hun beroepservaring. Aangezien alle hoge controle-instanties vergelijkbaar werk verrichten, kunnen „peer reviews” een unieke bijdrage leveren aan de verbetering van controle-instanties.

Als onderdeel van de voorbereiding op het „peer review” verrichtte de Rekenkamer een „self assessment” in 2006, die de organisatie de gelegenheid bood vast te stellen welke haar sterke en zwakke punten waren.

In 2007 keurde de Rekenkamer een actieplan goed om de vastgestelde zwakke punten te verhelpen. Het omvatte in totaal 23 maatregelen, waarvan de volgende zes het voorwerp vormden van werkgroepen waarin zowel leden van de Rekenkamer zitting hadden als personeel uit de verschillende gelederen en op verschillende niveaus van de organisatie.

1. Visie, taakomschrijving, strategische doelstellingen, planning
2. Bestuur (leiding), structuur en organisatie
3. Interne prestatie-indicatoren
4. Mensen en interne communicatie
5. Externe belanghebbenden en benaderingen van communicatie, extern communicatiebeleid
6. Verbetering van de kwaliteit van verslagen.

De output van deze werkgroepen in 2007 bestond onder meer uit nieuwe omschrijvingen van de taak, visie en waarden, alsmede strategische doelstellingen voor de Rekenkamer, een nieuwe strategie en richtsnoeren voor interne communicatie en een verslag over de wijze waarop de kwaliteit van verslagen kan worden verbeterd. De „peer review” ging eind 2007 van start.

VERBETERING VAN DE KWANTITEIT EN KWALITEIT VAN HET CONTROLEWERK

Verschuiven van de vastgestelde strategische doelstellingen betreffen de output van de instelling. De Rekenkamer streeft ernaar, de impact van haar controles te verbeteren door thema's te selecteren die relevant zijn en door de timing, duidelijkheid en leesbaarheid van haar verslagen te verbeteren. Ook is zij voornemens, een groter aantal doelmatigheidscontroles te verrichten en de kwaliteit ervan te verbeteren.

2007 was een jaar waarin veel inspanningen werden geleverd voor de verdere ontwikkeling van de methodologische grondslag van het werk van de Rekenkamer, een belangrijk element ter waarborging van kwalitatief hoogstaand controlewerk. De Rekenkamer heeft veel werk verzet om een nieuwe controlehandleiding te ontwikkelen die financiële en nalevingsgerichte controles bestrijkt. De handleiding zou in 2008 moeten worden voltooid.

De nieuwe handleiding doelmatigheidscontrole van de Rekenkamer werd eind 2006 vastgesteld, waarmee 2007 het eerste jaar werd waarin deze leidraad ter beschikking van de controleurs stond. Om de kwaliteit van het werk van de Rekenkamer op het gebied van doelmatigheidscontrole verder te verbeteren, zijn bijkomende richtsnoeren uitgewerkt en zijn diverse seminars en opleidingssessies verzorgd.

De Rekenkamer heeft ook haar ambities ten aanzien van het gebruik van informatietechnologie naar boven bijgesteld. In de nieuwe IT-strategie die in 2007 werd vastgesteld, verklaarde de Rekenkamer dat zij streeft naar het ontwikkelen van haar vermogen om IT-controles te verrichten, alsmede naar het invoeren van computerondersteunde controletechnieken (CAAT's) bij financiële en doelmatigheidscontroles als vaste praktijk.

Het is van belang dat de kwantiteit en kwaliteit van de output van de Rekenkamer op passende wijze kan worden geëvalueerd. De Rekenkamer ontwikkelt momenteel prestatie-indicatoren die haar in staat zouden moeten stellen een grote verscheidenheid van informatie over haar prestaties te verstrekken in toekomstige jaarlijkse activiteitenverslagen. De Rekenkamer is voornemens, in de toekomst een methodologie voor het evalueren van de kostenefficiëntie van de instelling te ontwikkelen.

Dertigjarig bestaan van de Rekenkamer

In 2007 vierde de Europese Rekenkamer haar dertigjarig bestaan als externe controle-instelling van de Europese Unie.

De feestelijkheden begonnen met een prominentere aanwezigheid van de Rekenkamer (op seminars, informatiestands enz.) in de meeste hoofdsteden van de lidstaten van de Europese Unie tijdens de activiteiten ter gelegenheid van de Europadag 2007.

Bovendien werd op 17 oktober 2007 een tentoonstelling geopend die was gewijd aan de eerste dertig jaar van de Rekenkamer. De tentoonstelling bestond uit een reeks thematische panelen, een diaporama met ruim 150 foto's en videobeelden en de presentatie van talloze documenten.

De Luxemburgse Centrale Bank gaf bij deze gelegenheid een zilveren gedenkpenning uit.

Op 18 oktober 2007 hield de Europese Rekenkamer een seminar over „De toekomst van de controle van de openbare

financiën in de EU”, waaraan een aantal hooggeplaatste deskundigen op EU-niveau en leidinggevendenden binnen de instelling deelnamen. Een sessie was gewijd aan een bespreking van „De uitdaging van de controle van EU-middelen”, terwijl een andere sessie was gericht op „De toekomst van de controle van de overheidsfinanciën en verantwoordingsplicht”.

VERBETERING VAN NIET-CONTROLEGERELATEERDE ASPECTEN VAN DE REKENKAMER

Veel van de taken in het actieplan zijn gericht op communicatie. In het jaar 2007 werden meer inspanningen geleverd om dit gebied te ontwikkelen. Zo werd een nieuwe website opgezet, werd voorlichtingsmateriaal over het jaarverslag in toegankelijker vorm gepubliceerd en werd de Rekenkamer het eens over een nieuwe procedure voor het presenteren van haar speciale verslagen aan de Commissie begrotingscontrole van het Europees Parlement.

Andere ontwikkelingen, die veelal rechtstreeks of deels verband hielden met het actieplan, waren de modernisering van het boekhoudsysteem van de Rekenkamer en nieuwe strategiedocumenten met betrekking tot personeelszaken en IT. Ook begon de Rekenkamer haar informatiesystemen op de terreinen van controle, vertaling, kennis en communicatie, beheersinformatie en personele middelen te moderniseren.

Verder boekte de Rekenkamer in 2007 vorderingen met haar voorbereidingen voor een tweede uitbreiding van haar hoofdgebouw, die noodzakelijk is wegens de recente en geplande personeelsgroei.

IN 2008 TE VERRICHTEN CONTROLEWERK ⁷

In 2008 zal de Rekenkamer, evenals in voorgaande jaren, naast haar jaarverslag over de algemene EU-begroting 2007 een jaarverslag over de Europese Ontwikkelingsfondsen uitbrengen, alsmede specifieke verslagen over de Europese agentschappen en andere organen.

De uitgaven uit hoofde van de algemene EU-begroting worden gepland in cycli van zeven jaar, de zogeheten financiële kaders. 2007 was het eerste jaar van het nieuwe financiële kader, dat gericht is op beleidsuitvoering. De Rekenkamer neemt deze gelegenheid te baat om een eerder opgetreden wijziging beter te doen uitkomen, te weten de omschakeling van de Commissie op activiteitengeoriënteerde begroting en management, en de indeling van de begroting in 31 beleidsterreinen die ongeveer 220 activiteiten bestrijken. Het jaarverslag 2007 zal worden gepresenteerd in clusters beleidsterreinen, die in grote mate, maar niet volledig zijn gebaseerd op de nieuwe rubrieken in het financiële kader.

Tekstvak 5 geeft per controlegroep de geselecteerde controletaken weer die zijn afgerond of thans worden afgerond, en waarschijnlijk in de loop van 2008 of begin 2009 zullen worden gepubliceerd.

TEKSTVAK 5

Behoud en beheer van de natuurlijke hulpbronnen

Uitvoering van de melkquota in de op 1 mei 2004 tot de EU toegetreden lidstaten
 Het beheer van de steun van de Europese Unie voor de openbare opslag van granen
 Procedures voor goedkeuring van de rekeningen GLB

Structuurbeleid, vervoer, onderzoek en energie

Het proces van onderzoek en evaluatie van grote investeringsprojecten in de programmeringsperioden 1994-1999 en 2000-2006
 Het Solidariteitsfonds van de Europese Unie: hoe snel, efficiënt en flexibel is het?
 Intelligente energie 2003-2006
 De doeltreffendheid van de uitgaven uit hoofde van structurele acties voor afvalwaterbehandeling in de programmeringsperioden 1994-1999 en 2000-2006
 Het pretoetredingsinstrument voor structuurbeleid (ISPA) 2000-2006
 Zijn uitvoerende agentschappen een nuttig middel voor de uitvoering van de EU-begroting?

Externe acties

De rehabilitatiehulp van de Europese Commissie na de tsunami en orkaan Mitch
 De doeltreffendheid van EU-steun op het gebied van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid voor Wit-Rusland, Moldavië en Oekraïne

Eigen middelen, bankactiviteiten, administratieve uitgaven, communautaire instellingen en organen, en intern beleid

Bindende tariefinlichtingen (BTI's)
 Europese agentschappen: resultaten bereiken?
 Bankmaatregelen in het Middellandse-Zeegebied
 Beheer van de liquide middelen van de Commissie

Voor het selecteren van nieuwe controletaken heeft de Rekenkamer een aantal prioritaire terreinen vastgesteld die in 2008 bijzondere aandacht verdienen, zoals:

- innovatie en de interne markt;
- menselijk kapitaal;
- duurzame energie;
- de strategie van de Commissie ter vereenvoudiging van de regelgeving voor het Europese bedrijfsleven en burgers.

INTERNATIONALE SAMENWERKING

SAMENWERKING MET NATIONALE CONTROLE-INSTANTIES VAN DE EU

Het EG-Verdrag bepaalde dat de ERK haar controle verricht „in samenwerking met” de hoge controle instanties (HCI's) van de lidstaten, terwijl het Verdrag van Amsterdam hier later het volgende aan toevoegde: „De Rekenkamer en de nationale controle instanties van de lidstaten werken samen in onderling vertrouwen en met behoud van hun onafhankelijkheid”. Dit werd verder uitgewerkt in het Verdrag van Nice, waar in verklaring 18 van de slotakte de ERK expliciet wordt verzocht, een contactcomité in te stellen met de HCI's van de lidstaten waar alle voorzitters van de HCI's en de Rekenkamer elk jaar bijeenkomen om onderwerpen van gemeenschappelijk belang te bespreken. De dagelijkse contacten worden onderhouden door contactambtenaren die door elke instelling worden aangesteld. Er zijn werkgroepen opgezet om te helpen gemeenschappelijke standpunten en praktijken uit te werken.

Een delegatie van de Rekenkamer heeft deelgenomen aan de jaarlijkse bijeenkomst van het contactcomité in 2007, toen de voorzitters van de HCI's van de Europese Unie door de Finse nationale rekenkamer in Helsinki werden ontvangen op 3 en 4 december. Tijdens deze bijeenkomst stond „Risicobeheersing, aanvaardbaar risicopercentage en het geïntegreerde interne controlesysteem bij het beheer van EU-middelen” centraal, en werd beoogd te bespreken welke rol de hoge controle instanties op dit gebied vervullen.

De volgende bijeenkomst van het contactcomité zal door de Rekenkamer worden georganiseerd op 1 en 2 december 2008.

In 2007 werden twee vergaderingen van contactambtenaren gehouden ter voorbereiding op de bijeenkomst van het contactcomité. De eerste vergadering werd gehouden op 23 en 24 april in Den Haag, en de tweede op 11 en 12 oktober in Luxemburg, voorgezeten door de ERK. Tijdens beide vergaderingen werden recente ontwikkelingen op het gebied van het beheer van EU-middelen besproken en werd het werk van de werkgroep voor samenwerking bestudeerd, die het contactcomité zelf en de werking ervan onderzoekt en nagaat hoe deze kan worden verbeterd door voorstellen in te dienen ter waarborging van een doelmatig functioneren ervan. Ook werden tijdens de vergadering de activiteiten bekeken van de diverse werkgroepen en groepen van deskundigen die zijn opgericht door het contactcomité om specifieke onderwerpen van gemeenschappelijk belang te onderzoeken.

De Rekenkamer nam deel aan vergaderingen van het netwerk van kandidaat-lidstaten en potentiële kandidaat-lidstaten (Turkije, Kroatië, de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, Albanië en Bosnië-Herzegovina). De hoofden van de HCI's van de kandidaat- en potentiële kandidaat-lidstaten en van de Europese Rekenkamer kwamen op 11 en 12 juni 2007 in Skopje (VJR Macedonië) bijeen.

Wil de praktische samenwerking bij de controle van EU-middelen worden verbeterd, dan zijn de gehanteerde controlestandaarden een belangrijk aandachtspunt. Tegen deze achtergrond besloot het contactcomité in 2006 om een werkgroep op te richten, voorgezeten door een van de leden van de Rekenkamer, de heer Josef Bonnici, teneinde „gemeenschappelijke controlenormen en vergelijkbare controlecriteria te ontwikkelen, gebaseerd op internationaal erkende controlenormen en toegesneden op de EU-context”. Gedurende 2007 werden de eerste vergaderingen gehouden bij de Europese Rekenkamer in Luxemburg. Een voortgangsverslag van de werkgroep werd gepresenteerd aan het contactcomité in Helsinki in december 2007, dat een resolutie aannam.

ANDERE INTERNATIONALE SAMENWERKING

De Rekenkamer bleef actief betrokken bij en droeg verder bij aan de verbetering van de internationale controlestandaarden en -praktijken door haar deelname aan Europese en internationale organisaties voor de controle van de overheidsfinanciën, respectievelijk EUROSAL en INTOSAI.

De Rekenkamer is vertegenwoordigd in de Werkgroep milieu van EUROSAL en in de werkgroep IT, en neemt deel aan het opleidingscomité van EUROSAL. De Rekenkamer organiseerde een seminar over „Analyse van de meest voorkomende problemen op IT-gebied bij de HCI's” in Luxemburg op 17 en 18 april 2007, alsmede een seminar over „Doelmatigheidscontrole — Hoe staan wij ervoor?” van 4 tot en met 6 december 2007.

Sinds de Rekenkamer in 2004 volwaardig lid van INTOSAI werd, heeft zij actief deelgenomen aan het Subcomité financiële controle (FAS), het Subcomité nalevingsgerichte controle (CAS) en het Subcomité doelmatigheidscontrole (PAS). De Rekenkamer nam deel aan alle FAS-vergaderingen die in 2007 werden gehouden, en speelde een actieve rol door het leveren van een bijdrage aan de uitgebrachte en besproken richtlijnen. Het FAS wees de vertegenwoordiger van de ERK (de heer Jesús Lázaro Cuenca) aan als één van de FAS-vertegenwoordigers van het project van de stuurgroep van het comité voor beroepsnormen. Ook nam de Rekenkamer deel aan de vergadering van het CAS in januari 2007 in New Delhi. Bovendien stelde het directoraat Vertalingen van de Rekenkamer middelen beschikbaar voor het corrigeren van drukproeven in het Spaans en Duits.

De Rekenkamer nam bovendien deel aan het 19e INTOSAI-congres (INCOSAI) van 5 tot en met 10 november 2007 in Mexico, waar twee hoofdthema's aan de orde kwamen: „Beheer, verantwoording en controle van overheidsschuld” en „Prestatiebeoordelingssystemen gebaseerd op universeel aanvaarde essentiële indicatoren”.

In 2008 zal de Rekenkamer actief betrokken blijven bij de werkgroepen, seminars en bijeenkomsten van EUROSAL en INTOSAI.

Contactcomité in Helsinki, december 2007

PERSONELE MIDDELEN

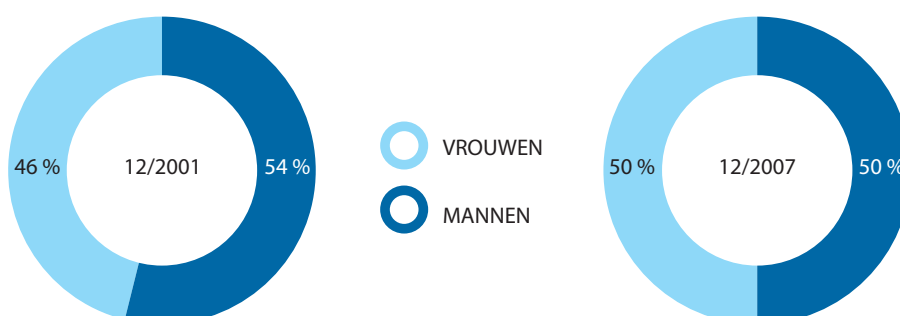
PERSONEELSBELEID

De personeelsleden van de Rekenkamer zijn haar grootste troef. Zij hebben de meest uiteenlopende academische en professionele achtergronden en de kwaliteit van hun werk en hun inzet komt tot uitdrukking in de output van de instelling. De Rekenkamer heeft haar personeelsbeleid onlangs geactualiseerd en gericht op werving, opleiding, loopbaanontwikkeling en verbetering van de arbeidsomstandigheden.

AANDEEL VAN MANNEN EN VROUWEN

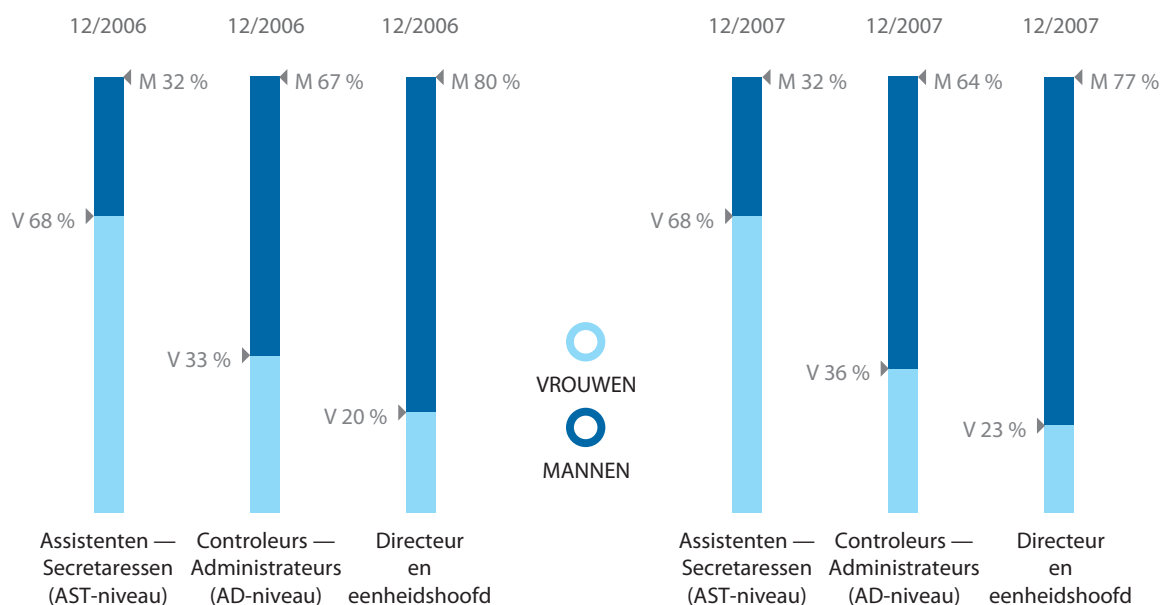
Op 31 december 2007 bestonden de 836 personeelsleden in actieve dienst bij de Rekenkamer (ambtenaren, tijdelijk personeel en arbeidscontractanten, maar leden, gedetacheerde nationale deskundigen en stagiairs niet meegerekend) uit vrijwel evenveel mannen als vrouwen. Het aandeel van bij de instelling werkzame vrouwen is sinds 2001 gestegen, zoals blijkt uit de onderstaande grafiek, als gevolg van de inspanningen van de Rekenkamer om tot een evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen te komen.

Aandeel van mannen en vrouwen in het personeel van de Rekenkamer

In de onderstaande grafiek wordt het aantal mannen en vrouwen per verantwoordelijkheidsniveau per 31 december 2007 geanalyseerd. Evenals de andere Europese instellingen past de Rekenkamer een beleid van gelijke kansen toe in haar personeelsbeheer en bij werving, en erkent zij de noodzaak om zich er actiever voor in te zetten dat meer vrouwen bij de Rekenkamer hogere leidinggevende functies gaan bekleden. 13 van de 56 directeuren en afdelings-/eenheidshoofden (23 %) zijn vrouwen, hetgeen een toename met 3 % ten opzichte van 2006 inhoudt. De meesten van hen zijn werkzaam bij het directoraat Vertalingen en bij de administratieve afdelingen.

Aandeel van mannen en vrouwen per functiegroep

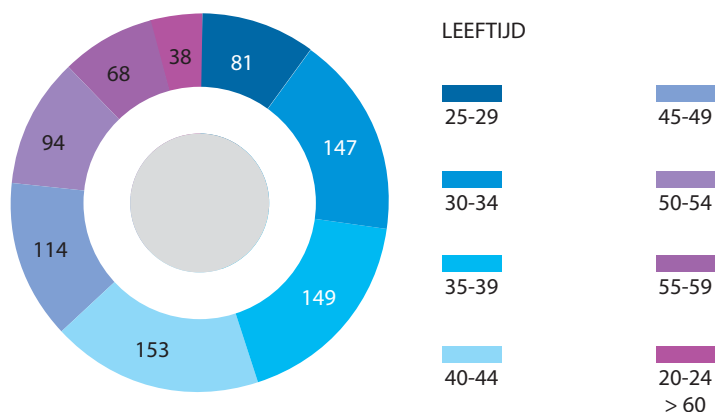
WERVING

Bij het wervingsbeleid van de Rekenkamer worden de algemene beginselen en arbeidsvoorwaarden van de EU-instellingen in acht genomen; haar werknemers zijn ambtenaren in vaste dienst of personeel met een tijdelijk contract. Algemene vergelijkende onderzoeken voor posten bij de Rekenkamer worden georganiseerd door het Europees Bureau voor personeelsselectie (EPSO). De Rekenkamer biedt een beperkt aantal afgestudeerden een stageplaats gedurende drie à vijf maanden.

In 2007 wierf de Rekenkamer 179 personeelsleden: 117 ambtenaren, 35 tijdelijke functionarissen en 27 arbeidscontractanten. Dit grote aantal wijst op de vooruitgang die in 2007 is geboekt met het vervullen van vacatures. Werving staat of valt met de beschikbaarheid en toereikendheid van de reservelijsten van EPSO-onderzoeken en kan lang duren en in uitzonderlijke aantallen vacatures resulteren. De Rekenkamer streeft er voortdurend naar, in het wervingsproces zo min mogelijk vertraging op te lopen.

LEEFTIJDSPROFIEL — CARRIÈREMOGELIJKHEDEN

De onderstaande grafiek toont aan dat de Rekenkamer een „jonge” instelling is (63 % van het personeel is jonger dan 44 jaar). Onder de 102 medewerkers van de Rekenkamer die 55 jaar of ouder zijn, bevinden zich 27 van de 56 directeuren en afdelings-/eenheidshoofden, hetgeen inhoudt dat het hogere kader de komende vijf tot tien jaar op grote schaal wordt vernieuwd.

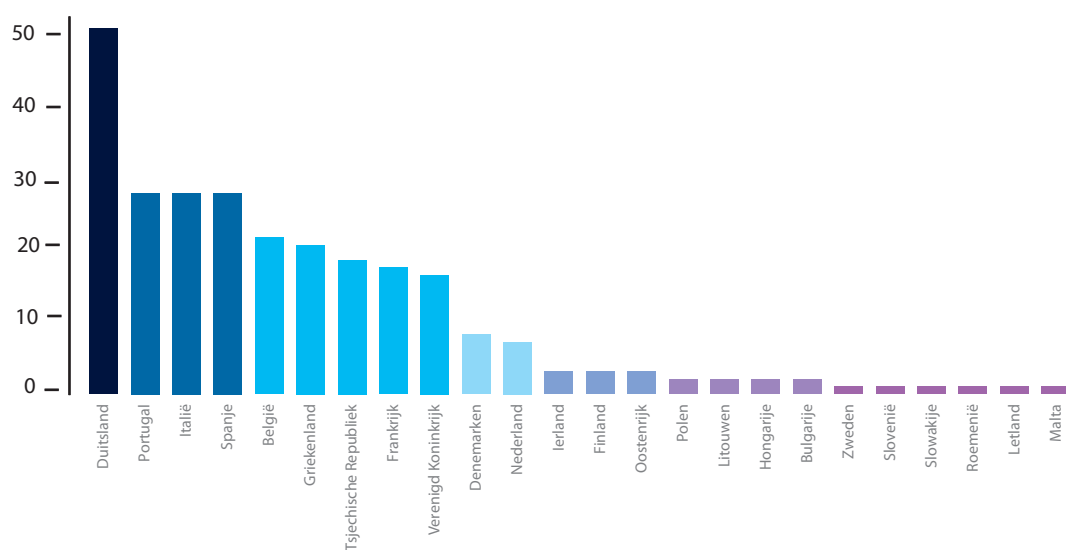
CONTROLEBEZOeken

Het controlewerk van de Rekenkamer vereist dat de controleurs controlebezoeken (bekend als „dienststreizen”) afleggen aan lidstaten en andere landen die EU-middelen ontvangen, om geschikte controle-informatie te verkrijgen. Deze bezoeken worden normaliter afgelegd aan centrale en lokale overheden die betrokken zijn bij de verwerking, het beheer en de betaling van EU-middelen, alsmede aan de eindbegunstigden die deze ontvangen. De controleteams bestaan gewoonlijk uit twee of drie controleurs, en een controlebezoek zal doorgaans tot twee weken duren, al naargelang het soort controle en de reisafstand. Binnen de EU worden de controlebezoeken vaak afgelegd in samenwerking met de hoge controle-instanties van de bezochte lidstaten, die nuttige logistieke en praktische ondersteuning bieden.

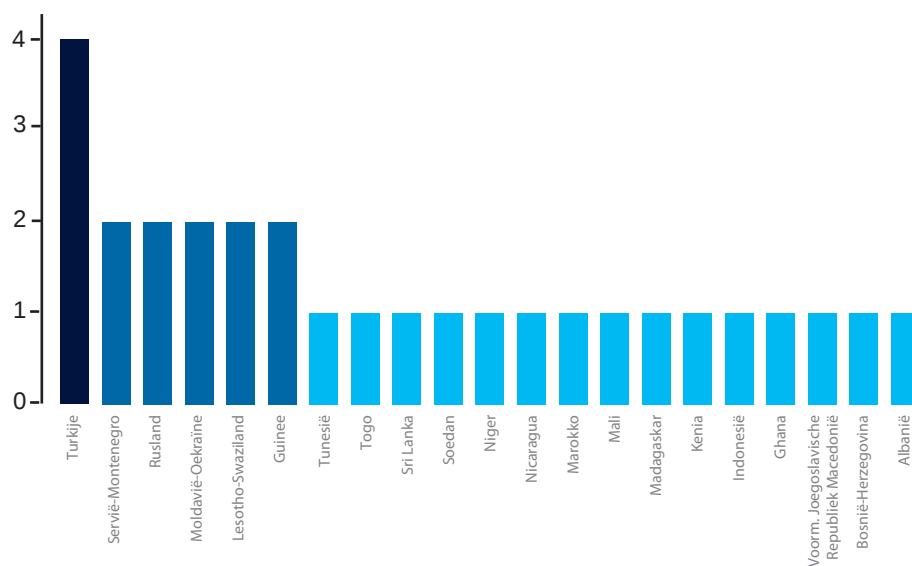
In 2007 bedroegen de met de controlebezoeken gemoeide reiskosten 0,49 miljoen euro (0,43 miljoen euro in 2006). Dit bedrag vormt een essentiële investering ten behoeve van een toereikend controlebereik op alle niveaus en locaties waar EU-middelen worden beheerd.

De volgende grafieken bieden een overzicht van het aantal controlebezoeken dat in 2007 is afgelegd binnen de EU-lidstaten en daarbuiten.

Dienstreizen 2007 — Lidstaten

Dienstreizen 2007 — Kandidaat-lidstaten en niet-lidstaten

BEROEPSOPLEIDING

In de accountancy is permanente opleiding noodzakelijk. Bovendien vergt het specifieke karakter van de controleomgeving van de Rekenkamer dat controleurs over een goede taalvaardigheid beschikken.

In 2007 werden per personeelslid van de Rekenkamer gemiddeld twaalf dagen aan beroepsopleiding besteed. De vaktechnische opleidingsactiviteiten zijn in vergelijking met 2006 aanzienlijk toegenomen. De voornaamste ontwikkelingen op het gebied van cursussen waren de invoering van cursussen betreffende de handleiding doelmatigheidscontrole en richtlijnen van de Rekenkamer, de boekhoudregels van de Commissie, het gebruik van de boekhouding op transactiebasis (ABAC), door SAP ondersteunde financiële systemen en andere applicaties voor informatietechnologie en IT-audit. Aan taalcursussen werd in 2007 52 % van het totaal aantal cursusedagen besteed.

De Rekenkamer heeft een richtschema voor opleiding voor de jaren 2008-2011 opgesteld dat gericht is op het ontwikkelen van de beroepsopleiding in de eerstvolgende jaren, waarbij het accent ligt op opleidingen met behulp waarvan persoonlijke ontwikkelingsplannen voor elk personeelslid moeten worden geïmplementeerd. Voorts bestudeert de Rekenkamer de mogelijkheid, een Europees diploma op het gebied van de controle in de publieke sector (PSAD) in te voeren.

Tekstvak 6 geeft een overzicht van het personeel van één geselecteerde eenheid of afdeling binnen de Rekenkamer, dat inzicht geeft in het verrichte werk, de betrokkenen, hun achtergrond en beroepservaring.

TEKSTVAK 6 — HET VERSLAG OVER VISSERIJ — HET RESULTAAT VAN GESLAAGD TEAMWERK

Het verslag uit 2007 van de Rekenkamer over visserijcontrole-, inspectie- en sanctiesystemen (speciaal verslag nr. 7/2007) trok veel aandacht van zowel beleidsmakers als de media. Artikelen in tal van kranten en de snelle reacties van zowel de Commissie als de Raad toonden aan hoe relevant en goed getimed het verslag was. Dit succes was toe te schrijven aan een team van twaalf controleurs van de Rekenkamer in nauwe samenwerking met het rapporterende lid, de heer Kikis Kazamias, en diens kabinet.

De heer Emmanuel Rauch, een Franse controleur die sinds een aantal jaren werkzaam is bij de Rekenkamer, en zijn Spaanse collega, de heer Alejandro Ballester, waren de teamleiders van de controle gedurende de voorbereidende fasen in het najaar van 2005. De controle omvatte dienstreezen naar zes lidstaten, variërend van Denemarken tot Italië,

zowel op centrale bestuurlijke niveaus, om inzicht te verkrijgen in de controlesystemen, als bij belangrijke havens om na te gaan hoe deze in de praktijk werken. Wanneer het team niet over voldoende taalvaardigheden beschikte, werd het bijgestaan door vaste vertalers van de Rekenkamer.

Het controleteam was bijzonder trots op zijn bijdrage aan de geleidelijke bewustwording bij beleidsmakers van de ernstige consequenties die zijn verbonden aan de wijze waarop het communautair visserijbeleid wordt uitgevoerd. Andere instellingen hebben belangstelling getoond voor de controle — die een bron van inspiratie en kennis heeft gevormd voor bijvoorbeeld een ophanden zijnde controle over een soortgelijk onderwerp met betrekking tot landen rond de Baltische Zee.

Van links naar rechts, van beneden naar boven

1e rij

Alejandro BALLESTER GALLARDO, administrateur (ES — 5 jaar bij de Rekenkamer); Kikis KAZAMIAS, lid van de Rekenkamer (CY — 3 jaar bij de Rekenkamer); Riemer HAAGSMA, administrateur (NL — 30 jaar bij de Rekenkamer); Emmanuel RAUCH, controleur (FR — 14 jaar bij de Rekenkamer).

2e rij

Jean-Marc DANIELE, kabinetsattaché (FR — 5 jaar bij de Rekenkamer); François OSETE, controleur (FR/ES — 23 jaar bij de Rekenkamer); Robert MARKUS, controleur (NL — 13 jaar bij de Rekenkamer); Bertrand TANGUY, administrateur (FR — 3 jaar bij de Rekenkamer); Pietro PURICELLA, controleur (IT — 11 jaar bij de Rekenkamer).

3e rij

Anne POULSEN, vertaalster (DK — 16 jaar bij de Rekenkamer); Maria del CARMEN JIMENEZ, assistent-controleur (ES — 15 jaar bij de Rekenkamer); Cecile RAMIREZ, secretaresse (FR — 5 jaar bij de Rekenkamer); Neophytos NEOPHYTOU, kabinetsattaché (CY — 3 jaar bij de Rekenkamer); Krzysztof ZALEGA, administrateur (PL — 4 jaar bij de Rekenkamer).

Andere teamleden (niet op de foto afgebeeld)

Valeria ROTA, administrateur (IT — 8 jaar bij de Rekenkamer); Adeline DOMINGUES, secretaresse (FR — 8 jaar bij de Rekenkamer); Juha VANHATALO, administrateur (FI — 3 jaar bij de Rekenkamer); Paul STAFFORD, administrateur (UK — 18 jaar bij de Rekenkamer).

FINANCIËLE INFORMATIE

BEGROTING

De begroting van de Rekenkamer maakt circa 0,1 % van de totale EU-begroting uit, ofwel circa 1,8 % van de administratieve en institutionele begroting van de EU. Haar begroting steeg de afgelopen drie jaar met 17 %. Deze toename houdt hoofdzakelijk verband met de gevolgen van de EU-uitbreidingen in 2004 en 2007.

Een andere opmerkelijke stijging betreft de kredieten voor gebouwen van de Rekenkamer (vaste activa nagenoeg verdubbeld tussen 2006 en 2008), die voorzien in de behoefte om toekomstig en onlangs aangeworven personeel onder te brengen in de tweede uitbreiding van het gebouw van de Rekenkamer, het zogeheten „K3”, dat in 2013 zal worden voltooid.

De onderstaande tabel toont hoe de kredieten over de diverse begrotingsonderdelen zijn verdeeld. Kredieten voor personeel belopen in 2007 ongeveer 72 % van het totaal.

BEGROTING	2006	2007	2008
Besteding van kredieten	<i>Definitieve kredieten (1 000 euro)</i>		
Leden van de instelling	11 350	11 270	12 061
Ambtenaren en tijdelijke functionarissen	77 907	82 583	88 712
Ander personeel en externe diensten	4 223	4 014	4 248
Dienstreizen	3 100	3 000	3 212
Andere uitgaven ten behoeve van medewerkers van de instelling	1 923	2 056	2 286
Subtotaal titel 1	98 503	102 923	110 519
Onroerend goed	6 287	8 126	12 110
IT&T	4 575	5 518	5 879
Roerend goed en bijkomende kosten	1 320	1 396	1 147
Lopende administratieve uitgaven	807	435	425
Vergaderingen, conferenties	352	872	876
Voorlichting en publicaties	1 353	1 810	1 813
Subtotaal titel 2	14 694	18 157	22 250
Totaal Rekenkamer	113 197	121 080	132 769

INTERNE-AUDITDIENST

De interne-auditdienst van de Rekenkamer heeft tot doel, de Rekenkamer bij te staan in het verwezenlijken van haar doelstellingen door het systematisch en methodologisch evalueren van risicobeheer, interne controle en beheersprocedures. De interne-auditdienst doet ook voorstellen ter verbetering van de efficiëntie van de Rekenkamer. Dit vraagt om voortdurende evaluatie van de internecontrolesystemen binnen de Rekenkamer, teneinde de doeltreffendheid ervan te evalueren. Meer in het algemeen moet worden geëvalueerd hoe de afzonderlijke diensten presteren bij het ten uitvoer leggen van beleid, programma's en acties met het oog op voortdurende verbetering.

In 2007 was het werk van de interne-auditdienst van de Rekenkamer gericht op financiële controle (onder meer ondersteuning van de externe controleur van de Rekenkamer), onderzoeken van de verificatie vooraf, de tenuitvoerlegging van de internecontrolenormen, de recente uitbreiding van het gebouw van de Rekenkamer (het zogeheten „K2“-gebouw) en het wervingsproces van de Rekenkamer.

Het auditcomité van de Rekenkamer — bestaande uit drie leden van de Rekenkamer en een extern lid met een passende staat van dienst — houdt toezicht op de activiteit van de interne auditor en ziet toe op zijn/haar onafhankelijkheid. Ook bespreekt het, en neemt het nota van het werkprogramma en de verslagen van de interne auditor, en verzoekt het deze, bepaalde controles te verrichten. Het comité hield in 2007 acht vergaderingen.

EXTERNE CONTROLE VAN DE REKENKAMER

In zijn oordeel betreffende het jaar 2006 (afgegeven op 28 september 2007) verklaarde de externe accountant van de Rekenkamer het volgende:

„De jaarrekening geeft naar ons oordeel een getrouw beeld van de financiële situatie van de Europese Rekenkamer per 31 december 2006 en van het resultaat van de verrichtingen over het op die datum afgesloten begrotingsjaar overeenkomstig Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad van 25 juni 2002, de uitvoeringsvoorschriften daarbij, de algemeen aanvaarde boekhoudkundige beginselen en de interne regels van de Europese Rekenkamer.”⁸

Bovendien heeft de externe accountantscontrole geen feiten aan het licht gebracht die twijfels doen rijzen over de deugdelijkheid van de administratieve en boekhoudkundige procedures en van de interne controle, of over de conformiteit van het financieel beheer met de geldende regelgeving.

Europese Rekenkamer

Jaarlijks activiteitenverslag 2007

Luxemburg: Bureau voor officiële publicaties der Europese Gemeenschappen

2008 — 45 blz. — 21 x 29,7 cm

ISBN 978-92-9207-015-1

Hoe zijn de EU-publicaties te verkrijgen?

Publicaties van het Publicatiebureau die te koop zijn kunt u via de website van de EU Bookshop <http://bookshop.europa.eu/> bestellen bij het verkooppunt van uw keuze.

U kunt ook via fax — op het nummer (352) 29 29-42758 — een lijst aanvragen van onze wereldwijd verspreide verkooppunten.

http://eca.europa.eu/portal/page/portal/eca_main_pages/splash_page

EUROPESE REKENKAMER

BUREAU VOOR OFFICIËLE PUBLICATIES DER EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

L-2985 LUXEMBURG

ISBN 978-92-9207-015-1

